

Bújosik az árva madár

Tiszacsege (Hajdú m.)

Rubato ♩ = 46

Búj - do - sik az ár - va ma - dár,
Egy - ik ág - rúl má - sik - ra száll.
Hát az i - lyen ár - va, mint én,
Hogy - ne búj - do - kol - na, sze - gény?

The musical score is written on four staves in a single system. It features a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a tempo marking of 'Rubato' with a quarter note equal to 46. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllable placement. The piece concludes with a double bar line.

- 2 Elszaladt az aranygulya,
Nem szól már a csengő rajta.
Csak egy maradt a karámba',
Az is beteg, fáj a lába.
- 3 Én is vagyok olyan gulyás,
Nem járok a gáton, mint más.
Sorban legel az én gulyám,
Gyönyörű, drága violám.
- 4 Kinek szántom a földemet,
onnan várom ebédemet.
Az ebédem csak szerelem,
gyere Rózsám, fogyaszd vélem.

Bújdosik az árva madár

Tiszacsege (Hajdú m.(= megye)) Ort im Komitat Hajdú jenseits der Theiss
70 km nw von Debrecen
lassan *klagend singen*

1
Bújdosik az árva madár, Es irrt umher der verwaiste Vogel
egyik ágról másikra száll. von einem Ast zum anderen.
Hát az ilyen árva Doch, wie würde so ein Waisenkind
mint én, wie ich,
hogy-ne bújdokolna, nicht auch herumirren,
szegény. der Arme.

2
Elszaladt Es ist entflohen
az arany gulya, die goldene Rinderherde,
nem szól már auch läuten nicht mehr
a csengő rajta. ihre Glocken.
Csak egy Nur ein (Rind)
maradt a karámba' ist geblieben im Pferch,
az is beteg krank
fáj a lába. mit wehen Füßen.

3
Én is vagyok Ich bin
olyan gulyás, ein rechter Rinderhirt,
nem járok der nicht (dauernd) geht
a gáton auf dem Deich (Damm, Wehr)
mint más. wie andere.
Sorban legel In einer Reihe weidet
az én gulyám, meine Rinder,
gyöngyörű, mein wunderschönes,
drága violám. teures Veilchen.

4
Kinek szántom Für wen ich pflüge
a földemet, mein Feld,
onnan várom von dem erwarte ich
ebédemet. mein (Mittag-)Essen.
Az ebédem Doch mein Essen
csak szerelem, ist nur die Liebe,
gyere Rózsám, komm, meine Rose,
fogyaszd vélem. verzehre sie mit mir.

(1133) VII/ Magyarisch

Der verwaiste Vogel

- 1 Von Ast zu Ast irrt der verwaiste Vogel.
Doch wie würde so ein Waisenkind, wie ich, nicht auch herumirren?
- 2 Entflohen ist die goldene Rinderherde, auch die Glocken läuten nicht mehr.
Nur ein Rind ist im Pferch geblieben, krank, mit wehen Füßen.
- 3 Ich bin ein rechter Rinderhirt, der nicht dauernd auf den Deich geht, wie andere.
In einer Reihe weiden meine Rinder, mein wunderschönes, teures Veilchen.
- 4 Dessen Feld ich Pflüge, von dem erwarte ich mein Essen.
Doch mein Essen ist nur die Liebe, komm, meine Rose, verzehre sie mit mir.

Magdolna Antál 01022015

bújdosik irrt umher
az árva madár der verwaiste Vogel
egyik ág-ról (-ról) ein Ast-von
másik-ra száll anderer-auf fliegt
hát az ilyen árva doch, der so verwaiste
mint én wie ich
hogy-ne bújdokol-na wie-nicht herumirrt (*konditional*)
szegény der Arme

el-szaladt weg-lief
az arany-gulya die goldene Rinderherde
nem szól már nicht tönen schon
a csengő (*sing.*) rajta die Glocken auf ihnen
csak egy maradt nur eines blieb
a karám-ba' (-ban) das Gehege-in
az is beteg das auch krank
fáj a lába schmerzt der Fuß/die Füße

én is vagyok ich auch bin
olyan gulyás so ein Rinderhirt
nem jár-ok nicht gehe ich
a gá-ton mint más der Wall-auf wie die anderen
sor-ban legel Reihe-in weidet
az én gulyá-m die ich Rinderherde-mein
gyöngyörű wunderschönes
drága violá-m teures Veilchen-mein

ki-nek szánt-om wer-für pflüge ich
a föld-em-et die Erde-mein-*acc.*
onnan vár-om von dort erwarte ich
ebéd-em-et Mittagessen-mein-*acc.*
az ebéd-em das Mittagessen-mein
csak szerelem nur Liebe
gyere Rózsá-m komm Rose-mein
fogyaszd vélem verzehre es/sie mit mir

Die Bindestriche sollen die grammatischen Suffixe deutlich machen

BUJ